

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są takie same jak w sprawie T-217/07 Las Palmeras przeciwko Radzie i Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2007 — DSV Road przeciwko Komisji

(Sprawa T-219/07)

(2007/C 211/69)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: DSV Road N.V. (przedstawiciele: A. Poelmans, A. Calewaert i R. de Wit, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 24 kwietnia 2007 r. dotyczącej wniosku Królestwa Belgii, opublikowanej pod numerem REC 05/02, C(2007)1776, na mocy której stwierdzono, że należy dokonać retrospektywnego pokrycia należności celnych przywozowych w wysokości 168 004,65 EUR, stanowiących przedmiot wniosku Królestwa Belgii z dnia 12 sierpnia 2002 r., i że należności te nie mogą zostać umorzone

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca dokonała przywozu dyskietek z Tajlandii, które były objęte przepisami dotyczącymi preferencji w ramach ogólnego systemu preferencji, o ile zgodnie z art. 80 rozporządzenia 2454/93 ⁽¹⁾ przywóz był potwierdzony wystawionym przez władze tajlandzkie świadectwem pochodzenia na formularzu A.

Skarżąca przedkładała przy każdym zgłoszeniu celnym wystawione przez władze tajlandzkie świadectwa pochodzenia na formularzu A, a następnie belgijskie władze stosowały preferencje taryfowe.

Niektóre świadectwa wystawione przez władze tajlandzkie zostały jednak uznane za nieważne, w związku z czym wobec towarów nie zastosowano preferencji taryfowych przy przywozie do Unii Europejskiej.

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że powstałe w związku z tym należności celne podlegają retrospektywnemu pokryciu.

Skarżąca podnosi po pierwsze, że Komisja powinna była stwierdzić, że na podstawie art. 220 ust. 2 lit. b rozporządzenia nr 2913/92 ⁽²⁾ żądane należności nie podlegały retrospektywnemu pokryciu. Wystawienie świadectw na formularzu A należy zakwalifikować jako błąd władz tajlandzkich i nie zostało wykazane, że podmioty dokonujące wywozu błędnie przedstawiły fakty. Ponadto zaistniał błąd, ponieważ władze tajlandzkie wiedziały lub powinny były wiedzieć, że towary nie są objęte preferencjami taryfowymi.

Po drugie Komisja powinna była umorzyć należności na podstawie art. 239 rozporządzenia nr 2913/92, ze względu na wystąpienie szczególnych okoliczności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2007 r. — Thomson Sales Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-225/07)

(2007/C 211/70)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Thomson Sales Europe (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciele: F. Goguel oraz F. Foucault, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— przed rozstrzygnięciem, nakazanie udostępnienia stronom całości materiału dowodowego, dokumentów sprawozdań, pism, dokumentów roboczych itp., które doprowadziły do przyjęcia rozporządzeń nr 2376/94 oraz nr 710/95;

— tytułem żądania głównego stwierdzenie nieważności decyzji Komisji REM nr 03/05 z dnia 7 maja 2007 r.